

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.902 van 14 oktober 1999
in de zaak A. 84.177/VII-18.454**

In zake : 1. Leo NELIS,
 wonende te VORSELAAR,
 Dijkbaan 45,
 2. Johan NELIS,
 wonende te VORSELAAR,
 Heiken 20

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Britselei 39.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Leo en Johan
NELIS op 17 mei 1999 hebben ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van
de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling dd.
12 maart 1999 houdende uitspraak over het beroep aange-
tekend tegen de beslissing van 23 september 1998 van de
Mestbank houdende notificatie als niet-gezinsveeteelt-
bedrijf aan Leo-Johan NELIS";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 september 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. DELEUS, die verschijnt voor verzoekers en van Advocaat M. BALLON, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat het betoog van verzoekers neerkomt op het volgende :

- Verzoekers beschikken over 81,25 ha cultuurgronden, en hiervan zijn er 24,10 in natuurgebied gelegen.

Ingevolge artikel 15, § 5, van het meststoffendecreet is op laatstgenoemde gronden vanaf 1 januari 1998 elke vorm van bemesting uitgesloten (tenzij door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing). Niet-gezinsveeteeltbedrijven kunnen slechts tot 1 januari 2000 ontheffing van dit verbod krijgen, zodat verzoekers vanaf die datum ruim 1/4 van hun oppervlakte cultuurgronden niet meer zullen kunnen bemesten.

Zulks heeft niet alleen een teelttechnisch gevolg, met name een lagere opbrengst door een gebrek aan bemesting, maar ook wordt de mestafzet op bedrijfsniveau gehypothekeerd aangezien er plotseling 25 ha niet meer kunnen bemest worden zodat er voor de bedrijfseigen mest die daarop werd gevoerd naar andere afzetmogelijkheden dient te worden gezocht waarvoor dient betaald te worden;

- De bestreden beslissing heeft voor gevolg dat het bedrijf van verzoekers ook voor het jaar 1999 niet zal genotificeerd worden als gezinsveeteeltbedrijf. Ingevolge artikel 3 van het meststoffendecreet kan een bedrijf immers slechts genotificeerd worden als gezinsveeteeltbedrijf indien het voldoet aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf zoals bepaald in artikel 2bis van hetzelfde decreet zowel voor het jaar van aangifte als voor het kalenderjaar volgend op het jaar van aangifte. Gezien het bedrijf van verzoekers ingevolge de bestreden beslissing van 1998 niet voldeed aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf, dreigt het ook voor het aangiftejaar 1999 niet genotificeerd te worden als gezinsveeteeltbedrijf, hetgeen dan op zijn beurt gevolgen heeft voor de al dan niet notificatie in het jaar 2000.

Gezien de beslissing over de al dan niet notificatie als gezinsveeteeltbedrijf voor het jaar 1999 in principe vóór 15 september 1999 door de Mestbank zal genomen worden, is het voor verzoekers van het allergrootste belang dat de bestreden beslissing

binnen de kortst mogelijke termijn wordt geschorst. Zoniet dreigen verzoekers terecht te komen in een spiraal van onwettige beslissingen die zij telkens zullen moeten bestrijden;

Overwegende dat verzoekers wel beweren dat het niet meer kunnen bemesten van de 24,10 ha grond die in natuurgebied is gelegen een lagere opbrengst en een meerkost voor hun mestafzet tot gevolg zal hebben; dat zij evenwel nalaten ook maar enige indicatie te verschaffen over de verwachte minderopbrengst en de invloed ervan op de totaliteit van hun inkomsten, alsook over de meerkost die gepaard gaat met het moeten aanwenden van alternatieve mestafzetmogelijkheden; dat, meer, verzoekers zelfs niet aantonen dat zij de 81,25 ha gronden waarover zij beschikken integraal nodig hebben voor de mestafzet van hun bedrijf; dat, integendeel, in een proces-verbaal van 22 september 1998 staat te lezen :

"Bij de bespreking van de mestbalansen van de productie jaren 1995, 1996 en 1997 met de heer Leo NELIS, tijdens de afstapping ter plaatse, blijkt dat de geproduceerde mest op bedrijfsniveau uitgespreid wordt over de cultuurgronden behorende bij het bedrijf. Aangezien het bedrijf nog ruimte heeft, wordt -naast het gebruik van chemische meststoffen- jaarlijks, nog een hoeveelheid dierlijke mest van andere bedrijven aanvaard. Deze mest wordt geleverd via erkende mestvoerders";

dat bij gebrek aan nadere gegevens over de financiële impact van de bestreden beslissing, niet is aangetoond dat het financieel nadeel dermate ernstig is dat de levensvatbaarheid van het bedrijf in het gedrang komt en aldus niet meer te herstellen is;

Overwegende dat de dreiging om ook voor het jaar 1999 en de daaropvolgende jaren niet als gezinsveeteeltbedrijf te zullen worden genotificeerd, op zich geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt; dat, zoals reeds gewezen, niet is aangetoond dat de door

verzoekers aan de niet-notificatie als gezinsveeteeltbedrijf toegeschreven gevolgen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormen;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien oktober 1900 negenenegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
Mevr. A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.